

N:o 65.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter stenarbetaren Erik Andersson; gifven Stockholms slott den 8 april 1892.

Stenarbetaren Erik Andersson afled i Umeå den 12 september 1889 utan att efterlemna några vid bouppteckningstillfället den 14 januari 1890 kända arfvingar. Enär ej heller någon arfvinge med lagligen berättigadt anspråk inom den i 15 kap. 6 § ärfdabalken stadgade tid anmält sig, förklarade rådstufvurätten i Umeå, på yrkande af kammaradvokatfiskals-embetet, genom utslag den 24 augusti 1891, hvilket vunnit laga kraft, att qvarlåtenskapen efter Erik Andersson skulle såsom danaarf tillfalla Kongl. Maj:t och kronan, i anledning hvaraf stadskassören Gustaf Löf, i egenskap af god man för förvaltningen af ifrågavarande qvarlåtenskap, förpligtades att, jemlikt en af Löf till rådstufvurätten ingifven redovisningsräkning öfver samma qvarlåtenskap, till kammaradvokatfiskalsembetet utgifva ett belopp af 506 kronor 95 öre jemte derå uppburen ränta.

I en till Kongl. Maj:t den 1 nästlidne mars ingifven skrift har hemmansegaren Johan Lindroth i Fillsta, såsom förmyndare för ogifta Kristina Eriksdotters i Mäläng omyndiga barn, sönerna Per Gustaf och Karl Emanuel samt dottern Selma Gunilla, i underdånighet anhållit, att kronans rätt till danaarf efter Erik Andersson, hvilken vore fader till sökandens bemälda myndlingar, måtte efterskänkas till förmån för Kristina Eriksdotter och hennes omförmälda tre barn; till stöd för hvilken ansöknings åberopats dels ett af Nils Pehrsson, Carl Carlsson och Johannes Eriksson, alla i Mälängs by i Sunne socken af Jemtlands län, den 7

september 1890 utfärdadt intyg af innehåll, att Erik Andersson på våren 1882 inflyttat till Mälång och dervid åtföljts af bemälda Kristina Eriksdotter, hvilken uppgifvits vara Erik Anderssons fästeqvinna, med hvilken han under äktenskapslöfte sammanafat ett flickebarn, benämndt Selma, som jemväl varit föräldrarne följaktigt vid inflyttningen i nämnda by; att Erik Andersson, som inköpt en torplägenhet i Mälång, derstädes vistats, utom vissa tider då han hade arbete å annan ort, från våren år 1882 till våren år 1888, vid hvilken sistnämnda tid han lemnat byn utan att sedermera hafva varit derstädes synlig; samt att under de sex år, då Erik Andersson haft sitt hemvist i Mälång, han och Kristina Eriksdotter lefvat och bott tillsammans såsom äkta folk och sammanafat två gossebarn, Per Gustaf och Karl Emanuel, hvilka jemte dottern Selma, ännu lefde och vårdades af modern; dels ock två särskilda af kyrkoherden i Sunne församling E. Arbman den 21 augusti 1891 och den 7 november samma år utfärdade intyg, af hvilka inhemtas, att Erik Andersson, hvilken efter hvad utrönas kunnat, senast varit skrifven i Nedra Ulleruds församling af Vermlands län, under många år sammanbott med Kristina Eriksdotter såväl före som efter den tid, den 27 november 1884, då denna senare blifvit i Sunne församling och Mälängs by mantals- och kyrkskrifven; att Erik Andersson under slutet af år 1887 och början af år 1888 åtskilliga gånger besökt Arbman och dervid enträget begärt lysning till äktenskap med Kristina Eriksdotter, uppgifvande för Arbman likasom för sina grannar, det Kristina Eriksdotter vore hans trolofvade fästeqvinna, med hvilken han under äktenskapslöfte sammanafat tre barn, sönerna Per Gustaf och Karl Emanuel samt dottern Selma Gunilla; att, då till följd af bristande hinderlöshetsbevis för Erik Andersson lysning ej kunde beviljas och af brevexling mellan Arbman och pastorsembetet i Nedra Ullerud, sammanställd med Erik Anderssons egna uppgifter, syntes framgå, att denne under en lång tid knappast varit någonstädes ordentligt kyrkskrifven, kungörelse angående Erik Anderssons afsigt att ingå äktenskap, enligt lagens föreskrift, blifvit på Erik Anderssons ifriga yrkande i Post- och Inrikes tidningar införd; att äktenskapsjäf emot Erik Andersson icke blifvit inom stadgad tid anfördt, men att denne, innan han kunnat om sin sålunda utrönte äktenskapsledighet underrättas, begifvit sig bort i och för sökande af arbetsförtjenst utan att uppgifva sin vistelseort; att sedermera någon underrättelse om Erik Andersson icke afhörts, förrän från pastorsembetet i Umeå ingått meddelande till pastorsembetet i Sunne församling om Erik Anderssons den 12 september 1889 i Umeå timade död; samt att Kristina Eriksdotter, som fortfarande vore ogift, befunne sig med sina förenämnda tre barn, jemte ett äldre, stumt och mindre vetande, i allra djupaste armod.

I anledning af ansökningen har Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesterbottens län afgifvit underdånigt utlåtande, deruti Kongl. Maj:ts befallningshafvande anfört att, enär det utaf de i ärendet företedda handlingar syntes vara högst sannolikt, att Erik Andersson vore fader till ifrågavarande tre barn, att han haft för afsigt att träda i äktenskap med deras moder Kristina Eriksdotter, och att detta skulle skett, derest icke svårigheter vid erhållande af lysning till äktenskapet mellankommit, samt styrkt vore, att bemälda barn och deras moder befunne sig i stor fattigdom, Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som för sin del funne det lämpligast, att, derest den gjorda ansökningen bifölles, hela beloppet tillfölle Kristina Eriksdotters ifrågavarande barn med Erik Andersson, ansåge det vara med billighet och den allmänna rättskänslans fordringar förenligt, att kronan till dem afstode sin rätt till den lilla tillgång, deras fader af sin arbetsförtjenst sammansparat.

Kammaradvokatfiskalsembetet, som jemväl blifvit öfver ansökningen hördt, har meddelat, att danaarfvet, efter afdrag å kronans kostnader å rättegången vid rådstufvurätten i Umeå äfvensom utanordnad aktoratsprovision, utgjorde 450 kronor, som i statskontoret innestode; och har kammaradvokatfiskalsembetet på de af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i dess underdåniga utlåtande anförda skäl tillstyrkt, att kronans rätt till ifrågakomna danaarf måtte efterskänkas till förmån för Kristina Eriksdotters sist omförmälda tre barn.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit och då lämpligast synes, att de danaarfsmedel, som varda af statsverket efterskänkta, gå till fördelning på sätt skulle egt rum, derest äktenskap mellan Erik Andersson och Kristina Eriksdotter kommit till stånd, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel må öfverlätas till ena hälften på Kristina Eriksdotter och till andra hälften på hennes ofvannämnda barn, sönerna Per Gustaf och Karl Emanuel samt dottern Selma Gunilla.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C A R.

F. v. Essen.

---

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 april 1892.*

N ä r v a r a n d e :

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
Statsråden: herr friherre VON OTTER,
friherre PALMSTIERNA,
friherre VON ESSEN,
friherre ÅKERHJELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM.

Departementschefen, statsrådet friherre von Essen föredrog slutligen:
En af hemmansegaren Johan Lindroth i Fillsta, såsom förmyndare
för ogifta Kristina Eriksdotters i Mäläng omyndiga barn, sönerna Per
Gustaf och Karl Emanuel samt dottern Selma Gunilla, gjord underdånig
ansökning, att kronans rätt till danaarf efter afidne stenarbetaren Erik
Andersson i Sunne, hvilken vore fader till sökandens bemälda myndlingar,
måtte efterskänkas till förmån för Kristina Eriksdotter och hennes ofvan
omförmälda tre barn;
öfver hvilken ansökning underdånigt utlåtande afgifvits ej mindre af
Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesterbottens län än äfven af kammar-

advokatfiskalsembetet, som dervid meddelat, att ifrågavarande danaarf, efter afdrag af kronans kostnader å rättegången äfvensom utanordnad aktoratsprovision, för närvarande utgjorde 450 kronor, som i statskontoret inestode.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit tillstyrkte statsrådet, att Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel måtte öfverlätas till ena hälften på Kristina Eriksdotter och till andra hälften på hennes ofvan nämnda barn, sönerna Per Gustaf och Karl Emanuel samt dottern Selma Gunilla.

Hans Maj:t Konungen behagade i nåder bifalla hvad statsrådet sålunda tillstyrkt samt förordna, att nådig proposition i ämnet skulle till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan vid detta protokoll utvisar.

Ex protokollo

Hugo Malm.